

PRIVATEERS or CORSAIRS

Οι Κουρσάροι διέπρατταν ακριβώς τις ίδιες έκνομες ενέργειες τις οποίες έκαναν οι ίδιοι με την 'επαγγελματική' ιδιότητα του Πειρατού. Η ειδοποιός διαφορά έγκειτο στο ότι ήσαν εφοδιασμένοι με τα περιβόητα *'Letters of Marque'*. Αυτά ήσαν Πιστοποιητικά τα οποία εξέδιδαν οι αρμόδιες Αρχές εκείνου του Ηγεμόνος ή του Κράτους στο οποίον εμίσθωναν τις 'Ταλαντούχες Υπηρεσίες' τους. Τους μετέτρεπαν τρόπον τινά σαν 'Πολεμικά' στην υπηρεσία του εκδίδοντος Κράτους, βάσει του 'Συμβολαίου' που συνυπέγραφαν. Αυτό προέβλεπε όλους τους όρους της 'συνεργασίας' τους, οι κυριώτεροι ήσαν η σημαία που θα έφεραν και τα ποσοστά επί της καταληφθείσης λείας που θα επλήρωναν στην 'Χώρα - Εργοδότη' τους. Τοιουτοτρόπως έφεραν τον μανδύα της νομιμότητας.

Οι Πειραταί και οι Κουρσάροι και τα 'έργα' τους ήσαν γνωστοί προ χιλιάδων ετών. Οι Αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν το Πειρατικόν πλοίο, η Καταγωγίς (-γίδος), ενίοτε δέ και η Ληστρίς (-ρίδος). Ο ΠΟΛΥΒΙΟΣ (201-122 π.Χ.) είχε γράψει σχετικώς : « *Εληίζοντο και κατήγον τούς εμπόρους* ». Η Πειρατεία κατά την Αρχαιότητα ήταν επάγγελμα ανεγνωρισμένο και ένδοξο. Ο δε ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ (460-403 π.Χ.) είχε γράψει : « *Ούκ έχοντος πώς αισχύνην τούτου τού έργου, φέροντος δέ τί και δόξης μάλλον* ». Την Πειρατείαν ασκούσαν οι ίδιοι οι Πειρατές ή και κάποιοι άλλοι 'πλούσιοι κατέχοντες' συμβαλλόμενοι με τους Πειρατές. Αυτοί οι 'κύριοι' χρηματοδοτούσαν τον εξοπλισμό των Πειρατικών σκαφών και συμμετείχαν στα κέρδη τους. Θα μπορούσαμε να τους παρομοιάσουμε με τους συγχρόνους 'χορηγούς'.

Κατά τους Βυζαντινούς χρόνους ένας νέος τύπος πλοίου εναυπηγήθη. Ήταν Κωπήρες αλλά είχε και Ιστία, ταχύτατο, καθ' εαυτό πλοίο Διώξεως της Πειρατείας, ο περίφημος γνωστός μας Δρόμων. Με την σύγχρονη έννοια του όρου θα μπορούσαμε να το πούμε κάτι ως Αντιτορπιλικό.

Κατά τον Μεσαίωνα και ιδίως κατά τους χρόνους των μεγάλων Ανακαλύψεων των νέων Ηπείρων η Πειρατεία ανεπτύχθη πολύ περισσότερο. Ένας επί πλέον παράγων ήταν και η αρπαγή του χρυσού και άλλων πολυτίμων αγαθών που μετέφεραν τα Εμπορικά καράβια από τις Νέες Χώρες, κυρίως προς τις Ευρωπαϊκές Μητροπόλεις τους.

Όμως από τις τελευταίες δεκαετίες του 18^{ου} αιώνας η Πειρατεία διεδραμάτισε και κάποιον ιδιαίτερον Γεωπολιτικό και Γεωστρατηγικό ρόλο, ένεκα των Πολέμων και των Επαναστάσεων των καιρών εκείνων. Όμως παρ' όλες τις τεχνολογικές εξελίξεις η Πειρατεία επέζησε έως και μετά το ήμισυ του 19^{ου} αιώνας. Εις πείσμα των Κρατών με τις εκσυγχρονισμένες Ναυτικές τους Δυνάμεις καθώς και των Διεθνών Πολιτικών και Αμυντικών Οργανισμών, η Πειρατεία επανήλθε δριμύτερη και πλέον επικίνδυνη στις αρχές του 21^{ου} αιώνας στον Ινδικόν Ωκεανό. Τα δέ τελευταία χρόνια έχει επεκταθεί και στις ακτές της Δυτικής Αφρικής.

Αυτήν την συγκεκριμένη χρονική περίοδο, τα τέλη του 18^{ου} αιώνας, θα την δούμε εν συντομία εις το παρόν πόνημα. Τα μικρότερα Κράτη της εποχής εκείνης δεν είχαν τις δυνατότητες να διατηρούν και να επιχειρούν με ένα μεγαλύτερο και ισχυρότερο Πολεμικό Ναυτικό. Επομένως κατέφευγαν στην ευκολότερη λύση των Κουρσάρων. Το ίδιο έπρατταν και εκείνοι οι επαναστατημένοι Λαοί οι οποίοι ηγωνίζοντο αφ' ενός να αποκτήσουν την πλήρη Ελευθερία τους και αφ' ετέρου, εις περίπτωσιν που είχαν ήδη συστήσει τα δικά τους νεοπαγή Κράτη, να τα διατηρήσουν Ανεξάρτητα.

Εν προκειμένω θα αναφέρουμε τους πιο σημαντικούς πολέμους τότε με χρονολογική σειρά.

- 1^{ος}) Την Επανάσταση των Αμερικανών Πατριωτών διά την Ανεξαρτησίαν τους κατά της Μεγάλης Βρετανίας (1775-83). Είναι σχετικώς γνωστή.
- 2^{ος}) Τους Γαλλικούς Πολέμους, οι οποίοι περαιτέρω διακρίνονται στους Επαναστατικούς (1792-99) και ακολούθως στους Ναπολεοντείους (1799-1815). Σχετικώς είναι και αυτοί γνωστοί.
- 3^{ος}) Τους Εμφυλίους Πολέμους στην Λατινική Αμερική. Λίγο αργότερα, περί το 1810 άρχισαν οι Επαναστάσεις των Ισπανικών και Πορτογαλικών Αποικιών στην Κεντρική και Νότιον Αμερικανικήν Ήπειρον. Προφανώς επειδή ευρίσκοντο πολύ μακριά από την Ευρώπη, δεν υπήρξε ιδιαίτερον ενδιαφέρον, ως εκ τούτου είναι λιγότερο γνωστοί. Πάντως, σε κάποια δεδομένη στιγμή ο ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ είχε πεί, « Εκείνος ο Μπολιβάρης τι κάνει εκεί κάτω ».

Εννοούσε τον μεγάλο Ήρωα και Ελευθερωτή των Λατινοαμερικανών Στρατηγό **Simon BOLIBAR** (1783-1830). Ειρήσθω εν παρόδω, οι Συναγωνιστές του τον παρέπεμψαν στο Στρατοδικείο που τον κατεδίκασε εις Θάνατον 'Επί Εσχάτη Προδοσία'. Εκ των υστέρων μετέτρεψαν την ποινή του σε ισόβια. Μετά τον αποφυλάκισαν και απεβίωσε λόγω των κακουχιών του σε μία καλύβα στην 'ψάθα', πένης και φυματικός !!!

Το 1808 ο **Napoleon BONAPARTE(Καλόμερος)** (1749-1821), είχε εισβάλλει στην Ιβηρικήν Χερσόνησον. Οι Πατριώτες-Μεταρρυθμιστές στις μεγαλύτερες Αποικίες 'άδραξαν' την ευκαιρία. Με την πρόφαση δήθεν ότι εφοβούνται 'μήπως' ο **Βοναπάρτης 'θα'** κάνει αποβάσεις και 'θα' καταλάβει και τις δικές τους Χώρες, άρχισαν να προετοιμάζουν την Αυτοάμυνα τους. Βαθμιαίως εξοπλίσθησαν και το 1810 συνέστησαν Ημι-Ανεξάρτητες Κυβερνήσεις. Φυσικόν επακόλουθον ήταν να αρχίσουν οι μάχες με τους Φίλο-Βασιλικούς. Οι Εμφύλιοι Πόλεμοι στις Ισπανικές Αποικίες στην Αμερικανικήν Ήπειρο διήρκεσαν έως το 1826.

Όσον αφορά την Πορτογαλικήν Αντιβασιλεία της Βραζιλίας ο εκεί Εμφύλιος είχε διαірσει την Χώρα στα δύο, στην Βόρειον και στην Νότιον με δύο Πρωτεύουσες, στο *Salvador* και στο *Rio de Janeiro*. Το 1822 απέκτησαν πλήρη Ανεξαρτησία και ανεκήρυξαν την δική τους Μοναρχία.

Φυσικά όλοι αυτοί οι εμπόλεμοι Λαοί δεν διέθεταν Πολεμικά Ναυτικά, ούτε Θαλασσινή παράδοση και εμπειρία. Ως εκ τούτου εχρησιμοποίησαν τους Κουρσάρους, κυρίως Αλλοδαπούς.

4^{ος}) Ενδιαμέσως των τριών προαναφερθέντων πολέμων είχε υπάρξει και άλλος ένας σημαντικώτατος πόλεμος, μεταξύ των νεοπαγών *UNITED STATES of AMERICA* και του *UNITED KINGDOM of GREAT BRITAIN and IRELAND* (1812-14).

Εις αυτόν θα αναφερθούμε περισσότερο. Στην ξηρά ήταν πολύ σκληρός και οι Αμερικανοί είχαν πολλές ήττες. Ο Βρετανικός Στρατός είχε εισβάλλει στην Πρωτεύουσα τους *Washington D.C* και επιρπόλησε τα Δημόσια κτίρια τους. Ο 4^{ος} Πρόεδρος **James MADISON** (1751-1836) μόλις πρόλαβε να διαφύγει. Αυτόν τον πόλεμο πολλοί σύγχρονοι Αμερικανοί ιστορικοί τον ονομάζουν και "2^{ον} Πόλεμο της Ανεξαρτησίας" τους. Ίσως διότι λόγω της κακής τροπής που είχαν στις χερσαίες επιχειρήσεις τους εκδύνευαν να χάσουν το νεοϊδρυθέν Κράτος τους και να επανακάμψουν οι Βρετανοί ως κυρίαρχοι.

Μόνον εις τον κατά Θάλασσαν πόλεμον είχαν αρκετές νίκες οι οποίες ήσαν οδυνηρές εκπλήξεις διά τους Θαλασσοκράτορες του *Royal Navy*. Αυτές ωφείλοντο κυρίως στους Κουρσάρους που εχρησιμοποίησε το μικρό και νεοσύστατο (μόλις το 1794) *U.S. Navy*. Από τον Πόλεμο 1812-14 απέκτησε πολλές εμπειρίες, βαθμηδόν ανεπτύχθη και μέσα σε 130 χρόνια κατόρθωσε να γίνει το μεγαλύτερο και ισχυρότερο Πολεμικό Ναυτικό όλων των εποχών.

Θα ανατρέξουμε σε παλαιές Αμερικανικές πηγές διά να έχουμε καλλίτερη εικόνα της δράσεως των Κουρσάρων στον συγκεκριμένο πόλεμο. Στις Δυτικές Χώρες και δή στις Αγγλόφωνες τους ονόμαζαν και *PRIVATEERS* διότι τα πλοία τους δεν ανήκαν στο Κράτος. Ανήκαν σε ιδιώτες Πλοιοκτήτες, δηλαδή ήσαν *ΙΔΙΩΤΙΚΑ= PRIVATE*. Στην Μεσόγειο Θάλασσα επικρατούσε περισσότερο η ονομασία τους στα Γαλλικά *CORSAIRE*, στα Ισπανικά *CORSARIO*, στα Ιταλικά *CORSARO*. Στην Ελλάδα επεκράτησε η λέξη Κουρσάρος.

Στον Αγγλο-Αμερικανικό Πόλεμο και οι δύο αντίπαλοι διέθεταν μακρόχρονη ναυτική παράδοση, επομένως διέθεταν και *Privateeres*, τους οποίους 'επεστράτευσαν' σε μεγάλο βαθμό. Οι Αμερικανοί Άποικοι όταν ήσαν ακόμη Βρετανοί Υπήκοοι είχαν θητεύσει επί μακρόν στα Βρετανικά Πολεμικά και Εμπορικά πλοία. Όμως και άλλες μεγάλες Ναυτικές Δυνάμεις κατέφευγαν στην συνδρομή των Κουρσάρων. Ιδίως η Γαλλία η οποία δύσκολα τα κατάφερνε κατά των Βρετανών σε ναυμαχία εκ παρατάξεως. Είχε και την επιπρόσθετη δύσκολη γεωγραφική θέση, καθ' όσον οι επικρατούντες Δυτικοί άνεμοι από τον Ατλαντικό δεν βοηθούσαν συχνά τα Ιστιοφόρα Πολεμικά της να 'σαλπάρουν' και να διασπάσουν τους αποκλεισμούς που της επέβαλε το *Royal Navy*.

Θα εξετάσουμε, κατά το δυνατόν, τους *Privateers* του Αγγλο-Αμερικανικού Πολέμου 1812-14 διότι ήσαν δύο μεγάλα Έθνη με άνδρες ικανούς Θαλασσινούς. Το ίδιο ήσαν και οι Έλληνες κατά την ιδίαν εποχήν, ως εκ τούτου τους 'προσελάμβαναν' διάφορα Κράτη και Ηγεμόνες διά να τους προσφέρουν τις γνώσεις και τις υπηρεσίας τους ως Κουρσάροι. Βεβαίως τους χορηγούσαν τα απαραίτητα « *Letters of*

Marque ». Βίοι Παράλληλοι των απανταχού Κουρσάρων.

Προσφάτως συνέβη ένα γεγονός, ακροθιγώς ελέγχθη ότι οι Έλληνες Ναυμάχοι και Πυρπολητές του Αγώνος της Παλιγενεσίας του 1821 είχαν μεν πειρατικήν ικανότητα, αλλά δεν είχαν πειθαρχία. Αυτό το θράσος να παραγνωρισθεί η Γενναιότης και η Ναυτοσύνη των Ηρωικών Προγόνων μας ήταν ένας επιπρόσθετος λόγος διά να γραφεί το παρόν. Τοιουτοτρόπως θα αναδείξουμε την προέλευση και την δράση των Αμερικανών *Privateers* οι οποίοι από τότε που συνέδραμαν επαξίως το *U.S. NAVY* αυτό κατόρθωσε να εξελιχθεί στο σημερινό υψηλότατο επίπεδο.

Ο γράφων προ ενός περίπου έτους είχε συγγράψει ένα σχετικώς μικρό πόνημα 36 σελίδων με θέμα και τίτλο « Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΧΡΑΝ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ». Ορισμένα μέρη αυτού ανηρτήθησαν στο Διαδίκτυον, στην έγκριτον Ιστορικήν Ιστοσελίδα 'ΠΕΡΙ ΑΛΟΣ'.

Ειρήσθω εν παρόδω, ότι στην μακρινή Χιλή το 2017 θα εορτάσουν τα 200 χρόνια από την ίδρυση του δικού τους Κράτους. Ένας εκ των κυρίων πρωταγωνιστών της Επανάστασεως τους και της Ανεξαρτησίας τους ήταν ο Απότακτος του *Royal Navy*, Σκώτος Πλοίαρχος **Thomas Alexander COCHRANE** (1775-1860),^{10^{ος}} Κόμης του *Dundonald*.

Αυτός ο κύριος είχε εκτίσει ποινή φυλακίσεως 12 μηνών και πληρώσει πρόστιμα 1.100 Λιρών λόγω της απάτης που είχε διαπράξει στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου. Κατόπιν, με τις διασυνδέσεις του είχε κανονίσει να μεταβεί στην επαναστατημένη Χιλή. Προτού ξεκινήσει είχε ανακηρύξει τον εαυτόν του ως « Διεθνή Μισθοφόρο ». Εκεί έφθασε στις 18-11-1818 διά να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως *Privateer*. Όμως, κατάφερε (όπως πάντα) να τον αναβαθμίσουν. Τον ονόμασαν Αντιναύαρχο και του ανέθεσαν την Αρχηγία του νεοπαγούς (!) Ναυτικού τους. Τα ίδια κατάφερε να κάνει λίγο αργότερα και στο Περού και στην Βραζιλία.

Στην Ελλάδα, μας τον 'συνέστησαν και τον προώθησαν' οι Δανειστές μας από το Λονδίνο. Έφθασε στις 05-03-1827, αλλά τα 'καμώματα' του δεν έπιασαν στον **Ιωάννη ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ** (1776-1831) ο οποίος τον εξαπέστειλε οριστικώς στις 08-12-1828.

Η σημερινή Κυβέρνηση της Χιλής στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων του 2017, εκτός των άλλων, έχει συγκροτήσει και μία πενταμελή ομάδα κινηματογραφιστών. Αποτελείται από σεναριογράφο, σκηνοθέτη και τρεις τεχνικούς. Όλοι αυτοί θα 'γυρίσουν' τρία ωριαία ιστορικά ντοκυμαντέρ διά τον **Κόχραν**. Έχουν ήδη επισκεφθεί διάφορες Χώρες στις οποίες είχε δράσει ο ήρωας τους και καταγράφουν εκείνα τα στοιχεία που θέλουν διά τις ταινίες τους.

Εγνώριζαν πολύ καλά διά το προαναφερθέν ημέτερον κείμενο περί **Κόχραν** στην Ιστοσελίδα του Διαδικτύου <http://perialos.blogspot.gr>. Στις 29-05-2015 αφίχθησαν από το Παρίσι στην Αθήνα όπου και παρέμειναν δύο ημέρες. Είχαν ήδη έλθει σε επαφή (μέσω των αντιπροσώπων τους) με τον γράφοντα ο οποίος καλοπροαίρετα είχε συμφωνήσει να τους παραχωρήσει μία συνέντευξη διά τα πεπραγμένα του **COCHRANE** εν Ελλάδι. Η πρώτη συνάντηση γνωριμίας έγινε στον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως. Εκεί συμμετείχαν και οι Διευθυντές της Ιστοσελίδος 'Περί Αλός' οι οποίοι τους παρεχώρησαν μίαν εξαιρετον βιντεοσκοπημένη συνέντευξη περί Ελληνικής Ιστορίας.

Την επομένη, 30-05-2015 η συνέντευξη και το ρεπορτάζ έλαβαν χώραν επί του Θρυλλικού Θωρακισμένου Καταδρομικού μας « Γ. ΑΒΕΡΩΦ ». Επί κεφαλής του 'συνεργείου' ήταν ένα έκτο πρόσωπο. Ο Σκώτος επιχειρηματίας Mr. **Adam BRUCE**. Επί 4 ώρες ερωτούσε τον γράφοντα διάφορα πράγματα διά το 1821, τον **Κόχραν** και λοιπά συναφή. Ήταν πολύ ευγενικός, οι δε βιντεοκάμερες κατέγραφαν συνεχώς. Σημειώσατε ότι από την πλευρά της οικογενείας της μητρός του είναι τρισέγγονος του **COCHRANE**. Από δε την πλευρά της οικογενείας του πατρός του είναι τρισέγγονος του διαβοήτου **Thomas BRUCE** (1766-1841). Εμείς τον γνωρίζουμε καλλίτερα ως **Lord Elgin**, όπως βλέπετε έχουν το ίδιο επίθετο « *Bruce* ».

Αυτός ο κύριος προσεπάθησε να υπαινιχθεί ότι οι Έλληνες Θαλασσομάχοι ήσαν απειθαρχοί Πειρατές και Κουρσάροι. Ακόμη χειρότερα είχαν εγκαταλείψει τον **Κόχραν** μετά την αποτυχημένη επίθεση στον λιμένα της Αλεξανδρείας. Ο γράφων τον απεστόμωσε κατ' επανάληψιν και με τεκμηριωμένα επιχειρήματα του απέδειξε ότι εκείνες τις εποχές όλοι οι ήρωες (εντός και εκτός εισαγωγικών) είχαν τα ίδια περίπου αντανakλάστικά προ του κινδύνου και διέπρατταν τις ίδιες βιαιότητες. Όμως εκ των υστέρων

ρων ελάμβαναν τα *'Letters of Marque'* από τους Κρατικούς Φορείς που στην ουσία ήσαν οι Εργοδότες και Συνεταίροι τους. Αυτά τα 'Συγχωροχάρτια' τους απήλλασσαν πάσης κατηγορίας διά τα εγκλήματα που είχαν διαπράξει στο παρελθόν και επί πλέον τους έδιναν πλήρη άδεια να διαπράξουν και νέα στο μέλλον, υπό τον όρον να δώσουν το συμπεφωνημένο ποσοστό επί της λείας στο Κράτος.

Οι Έλληνες Θαλασσομάχοι του 1821 διά ποίον λόγον θα έπρεπε να αποτελούν εξαίρεση και να παριστάνουν δήθεν 'τα καλά παιδιά' στον **Κόχραν**, ο οποίος παρά την μηδενική προσφορά του είχε θησαυρίσει στην Αγωνιζομένην Ελλάδα. Αυτοί οι Ατρόμητοι που ήσαν το φόβητρο των τυράννων του Λαού μας, τον είχαν καταλάβει εξ αρχής, όταν τους 'παραμύθιαζε' ότι δήθεν θα φέρει νέα άγνωστα οπλα, θα εφαρμόσει πρωτοποριακές τακτικές κ.λ.π. κ.λ.π.

Διά να γίνει ευκρινέστερη η κατάσταση και η θέση των Αμερικανών στα θαλάσσια πράγματα κατά τον Πόλεμο του 1812-14 χρειάζεται μία βραχεία αναδρομή από την ανεπίσημη έναρξη της Επανάστασής τους και εντεύθεν.

Στις 13-10-1775 το *'Continental Congress'* εψήφισε να σχηματισθεί μία Επταμελής Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή διά τα Ναυτικά Θέματα. Μετά από τρεις περίπου μήνες ο *Senior 1st Lieutenant* (κάτι σαν Υπαρχος) ονόματι **John PAUL-JONES** (1747-92) ύψωσε την πρώτη επίσημη Αμερικανική Πολεμική Σημαία στην πρύμη του πρώτου Αμερικανικού Πολεμικού, την Φρεγάτα *'Providence'*.

Αυτός ήταν Σκότος, πρώην Πλοίαρχος του Βρετανικού Εμπορικού Ναυτικού. Το 1773 στο νησί *Tobago* της Καραϊβικής κάποιος Ναύτης του στασιαστής του επετέθη με μαχαίρι. Ο Καπετάνιος σε νόμιμη αυτοάμυνα τον πυροβόλησε και τον σκότωσε. Οι φίλοι του βλακωδώς τον εφόβησαν ότι είναι ένοχος και τον παρότρυναν να εξαφανισθεί. Όπερ και εγένετο. Όμως μετά από 20 μήνες το 1775 επανουσιάσθη σε Αμερικανικό λιμένα και κατετάγη στο νεοϊδρυθέν *'Continental Navy'*. Το 1777 προήχθη σε *Captain*. Τελικώς οι Αμερικανοί τον προήγαγαν σε Υποναύαρχο, σημαντικώτατο πράγμα δι' αυτούς με ανεξάρτητο πνεύμα που δεν έτρεφαν ιδιαίτερη συμπάθεια στα μεγάλα αξιώματα, εξουσίες, βαθμούς κ.λ.π. Κατά την διάρκεια του Πολέμου της Ανεξαρτησίας ο **JONES** κατήγαγε σημαντικές νίκες. Τον ανεκήρυξαν Εθνικόν Ήρωα και το μνημείο του ευρίσκεται στην Σχολή Δοκίμων τους *'ANAPOLIS'*.

Όσον αφορά την πρώτη Σημαία τους, ουδεμίαν είχε σχέση με την πασίγνωστην Αστερόεσσα. Ήταν κίτρινη, είχε ένα πεύκο και έναν κροταλία. Έφερε την επιγραφή « *Tread on Me Who Dares* ». Τουτέστιν μεθερμηνευόμενον « Με πατά όποιος τολμά ». Μετά από λίγους μήνες την άλλαξαν με την *'Stars and Stripes'*. Ο Κυβερνήτης της *'Providence'* ήταν ο Εμποροπλοίαρχος **Abraham WHIPPLE** (1733-1819). Γνωστός από την προγενεστέρα δράση του ως *'Pirate'* και *'Privateer'* και την γελοιοποίηση που προκαλούσε με τον σαρκασμό του στους Βρετανούς διώκτες του.

Τον Σεπτέμβριο 1783 υπεγράφη η Συνθήκη Ειρήνης στην πόλη *Versailles* έξω από το Παρίσι. Ανεγνωρίσθη το Ανεξάρτητο Κράτος των *U.S.A.* το οποίον ξεκίνησε την νέα ζωή του με ένα τεράστιο πολεμικό χρέος. Παρά το ότι ήταν υποχρεωμένο να υπεραμυνθεί του τεραστίου μήκους των ακτογραμμών του και να προστατεύσει το θαλάσσιον εμπόριο του, ηναγκάσθη να συρρικνώνει συνεχώς το πρόχειρο και ανεπαρκές *'Continental Navy'*. Τελικώς του απέμεινε μόνον μία Φρεγάτα, η *'Alliance'*.

Ο χρηματιστής **Robert MORRIS** (1734-1806) είχε συμβάλει στην χρηματοδότηση της Επανάστασής τους. Μετά του ανέθεσαν το αξίωμα του Επιθεωρητού Οικονομικών και είχε δηλώσει: 'Δεν έχουμε χρήματα να συντηρήσουμε την Φρεγάτα'. Την 01-08-1785 την επώλησαν σε κάποιον ιδιώτη έναντι 26.000 Δολλαρίων. Αλλά και αυτός αργότερα την εγκατέλειψε να σαπίζει στις λάσπες του ποταμού *Delaware*. Τα υπολείματα της έμειναν εκεί μέχρι την δεκαετία του 1920. Οι αρτιπαγείς *U.S.A.* από το 1785 και επί 10 συναπτά έτη δεν είχαν ούτε ένα πλοίο.

Δυστυχώς δι' αυτούς οι συνθήκες ήσαν πολύ δύσκολες. Τα Αμερικανικά Εμπορικά πλοία εδέχοντο επιθέσεις από διάφορους Πειρατές και Κουρσάρους, ιδίως Γάλλους. Επίσης από Βρετανικά Πολεμικά που σταματούσαν τα Αμερικανικά Εμπορικά και ήλεγχαν τα Πληρώματα τους. Με την δικαιολογία ότι εύρισκαν μεταξύ αυτών Βρετανούς υπηκόους, τους συνελάμβαναν και τους υπεχρέωναν βιαίως να υπηρετήσουν στο *Royal Navy*. Διότι τότε είχε μεγάλες ανάγκες ανθρωπίνου δυναμικού ένεκα των πολυετών Γαλλικών Πολέμων.

Στις 02-01-1794 η Αμερικανική Βουλή των Αντιπροσώπων εξέδωσε μίαν ιστορικήν απόφασιν :

« Να δημιουργηθεί μία Ναυτική Δύναμις ικανή να προστατεύσει το εμπόριο των Η.Π.Α., όπως αρμόζει ». Οι αντιδράσεις ήταν και πάλι παρόμοιες με εκείνες διά την ίδρυση του *Continental Navy* προ 19 ετών, όμως τώρα είχαν και νέα επιχειρήματα. Ότι δήθεν το Ναυτικό θα ενέπλεκε την Χώρα σε περιπέτειες στο Εξωτερικό. Θα δυνάστευε την Χώρα με την αύξουσα γραφειοκρατία του. Θα απειλούσε τις Ελευθερίες του Λαού. Θα ήταν αιμορραγία στα οικονομικά.

Οι υποστηρικτές του Ναυτικού αντέτειναν ότι θα τους γλύτωνε τα χρήματα που ήταν υποχρεωμένοι να πληρώνουν ως λύτρα στους Πειρατές και στους Κουρσάρους διά την απελευθέρωση των αιχμαλώτων και των ομήρων τους. Επίσης θα απέφευγαν να πληρώνουν ηυξημένα ασφάλιστρα πλοίων και φορτίων. Το κυριώτερο επιχείρημα τους ήταν πολιτικό. Το Ναυτικόν εφ' όσον θα επιχειρούσε υπεράκτια και υπερπόντια, κατά ποίαν λογικήν και με με τι τρόπο θα μπορούσε να καταστήσει όργανο κάποιας ενδεχομένης αορίστου και απιθάνου εσωτερικής τυραννίας ??

Εν τέλει τον Μάρτιο 1794 το *Congress* πέρασε τον *'Navy Act'* διά την δημιουργία του *U.S. NAVY* που ξέρουμε σήμερα. Η διαφορά ήταν μόνον **δύο (2)** ψήφοι. Το Ναυτικό τότε διέθετε μόνον 6 Φρεγάτες. Όμως είχε ένα πλεονέκτημα, επί του παρόντος ήταν μικρό και μπορούσε εύκολα να οργανωθεί και να διοικηθεί. Επίσης παρείχε καλές συνθήκες θητείας, λαμβανομένου υπ' όψιν τις κτηνωδίες που συνέβαιναν στα άλλα Ναυτικά, και δή στο Βρετανικό.

Τα Πληρώματα του απαρτίζοντο σχεδόν όλα από Εθελοντές, υπήρχαν και λίγοι *'Landmen'* = στεριανοί. Εν αντιθέσει με το *Royal Navy* το οποίον είχε πολύ μεγάλο ποσοστό *'Στεριανών'* μέσα στα πλοία του, αυτοί δυστυχώς ήταν θύματα του *'Impressment'*. Αυτό ήταν ένα απαίσιο σύστημα Απαγωγών και Βιαίας Ναυτολογίας που επέβαλαν οι *'Press Gangs'*.

Αυτοί ήταν Αγήματα από τα πλοία που έβγαιναν στα λιμάνια προς εξεύρεσιν *'Νεοσυλλέκτων'*. Στην κυριολεξία *'άρπαζαν'* κάποιους ταλαιπώρους από τον δρόμο, τα καπηλεία ή άλλα πολιτιστικά και ψυχαγωγικά *'καταστήματα'*. Ακόμη και μέσα από τα σπίτια τους. Τα Αγήματα πολλάκις περιελάμβαναν εκτός των ανδρών του *R.N.* και διαφόρους ασχέτους πολίτες, συνήθως μικροκακοποιούς, που πήγαιναν διά το *'μεροκάματο'* ή διά να καλοπιάνουν τις Αρχές ώστε να τους κάνουν τα *'στραβά μάτια'* στις ατιμίες τους. Στην ουσία οι *'Press Gangs'* ήταν συμμορίες με κάποιαν επίφασιν νομιμότητας.

Τα ως άνω εκτεθέντα είναι τρόπον τινά η προϊστορία της παρουσίας των Αμερικανών στα θαλάσσια πράγματα. Η συνέχεια των πολιτικών και ναυτικών γεγονότων έχει μεγάλην ιστορική σημασία. Κατάδεικνύει τι ακριβώς ήταν παγκοσμίως αποδεκτόν ως Νόμιμη Πολεμική Ενέργεια πριν από δύο αιώνες. Επομένως εις ουδένα επιτρέπεται να εκφράζει *'σχόλια'* κατά των Ελλήνων Ηρωικών Ναυμάχων του 1821.

Στις 20-06-1812 το Κογκρέσο εψήφισε την κήρυξη πολέμου εναντίον του Ηνωμένου Βασιλείου. Τότε είχαν περίπου 15 Πολεμικά εν ενεργεία. Πιο αναλυτικά, μία Μοίρα με 3 Φρεγάτες, 2 *Sloops of War* και κάτι άλλα. Όμως δεν είχαν ακόμη τους *'PRIVATEERS'* έτοιμους διά να αποπλεύσουν. Στις 26-6-1812 το Κογκρέσο εψήφισε τον Νόμο που επέτρεπε την δράση των *Privateers*, δηλαδή να επιτίθενται κατά του θαλασσίου εμπορίου του εχθρού. Ο 4^{ος} Πρόεδρος **J. MADISON** τον υπέγραψε την επομένην ημέρα. Οι ιστορικοί γράφουν ότι οι *Privateers* ήταν το όπλο των λιγότερο ισχυρών Ναυτικών Δυνάμεων.

Στην Αμερικανική βιβλιογραφία δεν διστάζουν να γράφουν την ωμήν αλήθεια. Σταχυολογούμε λίγες ενδεικτικές. Οι Πλοιοκτήτες έστειλαν τους ανθρώπους τους στην *Washington D.C.* διά να παραλάβουν από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση τις Νόμιμες Άδειες διά να ασκήσουν ελευθέρως το Πειρατικόν τους επάγγελμα, δηλαδή τα *'Letters of Marque'*.

Έσπευδαν στα λιμάνια της Ανατολικής Ακτής επί του Ατλαντικού διά να ετοιμάσουν τα *Sloops* καί τα *Schooners* τους, που είχαν λεία σκαριά και καλή ταχύτητα, κατάλληλα διά τον νέον αρπακτικό ρόλο τους. Εύρισκαν πυροβόλα όπου μπορούσαν. Μάζευαν πολυάριθμα Πληρώματα από διάφορες Εθνικότητες, ευνοήτου ποιότητος και ήθους.

Οι *Privateers* ή αλλιώς *Corsairs*, με τα Κρατικά Συγχωροχάρτια έκαναν τις αρπαγές τους νόμιμες *'κρατικές'* λείες και όχι πειρατικές. Επλούτιζαν ξεπουλώντας τα πλοία που κυριεύαν και τα φορτία αυτών. Στις 04-8-1812 ο τέως Αμερικανός 3^{ος} Πρόεδρος **Thomas JEFFERSON** (1743-1826) προέβλεψε σε μίαν επιστολή του ότι το *Royal Navy* θα υπερισχύσει του *U.S. Navy*, αλλά οι δικοί μας *Privateers*

θα 'φάνε' το ζωτικό τους εμπόριο.

Οι σύγχρονοι μας ιστορικοί δεν ασχολούνται αρκετά με τους *Privateers*. Πάντως το *U.S. Navy* ξεκίνησε τον πόλεμο με εντυπωσιακές μέν, αλλά μεμονωμένες δέ, νίκες πλοίου εναντίον πλοίου. Όπως το 'Constitution' που εβύθισε το Βρετανικό 'Guerriere'. Το 'United States' που αιχμαλώτισε το 'Macedonian'. Άραγε οι Βρετανοί είχαν ονομάσει έτσι το Πολεμικό τους διά να τιμήσουν τους Σκοπιανούς ??? Το 'Old Ironsides' εσφυροκόπησε και ανετίναξε το Βρετανικό 'Java'. Αυτές οι νίκες αναπτέρωσαν την υπερηφάνεια των Αμερικανών σε μία χρονική στιγμή που η Πατρίδα τους παρέπευε από τις ήττες στην στεριά κατά μήκος των Βορείων συνόρων της προς τον (πάντα Αγγλοκρατούμενο) Καναδά. Είχαν χάσει το *Detroit* και άλλα πολλά μέρη.

Οι νίκες του *U.S. Navy* στην ανοικτή θάλασσα ενεψύχωναν μέν τον Λαό, αλλά δεν ήταν δυνατόν να αλλάξουν την πορεία του Πολέμου. Το Βρετανικό Ναυτικό δεν επρόκειτο να αποδυναμωθεί σοβαρά, έστω και εάν έχανε λίγα Πολεμικά του, και όχι από τα πρωτοκλασσάτα του. Υπήρχαν τρεις άλλες θαλάσσιες εκστρατείες πίο σημαντικές :

- 1) Οι μάχες διά τον έλεγχο των *Great Lakes* (*Superior, Michigan, Champlain, Erie, Ontario*). Ήταν πολύ ζωτικές και διά τους εμπολέμους διά την επίθεση ή την άμυνα τους στα Βόρεια σύνορα.
- 2) Ο Βρετανικός αποκλεισμός των Αμερικανικών ακτών. Βαθμιαίως στραγκάλιζε την Αμερικανική οικονομία και τις στερούσε πόρους διά την συνέχιση του πολέμου.
- 3) Οι επιχειρήσεις των Αμερικανών Κουρσάρων εναντίον του Βρετανικού εμπορίου. Ο πόλεμος διήρκεσε περί τα 3 χρόνια. Τα Αμερικανικά Πολεμικά κατέλαβαν περίπου 200 καράβια, εν αντιθέσει με τα Αμερικανικά Κουρσάρικα που έπιασαν τουλάχιστον τα πενταπλάσια Βρετανικά Εμπορικά. Κάποιες άλλες πηγές λένε το λιγώτερο 1.200, αλλά το πιθανότερο είναι 2.000, άν και κανείς δεν γνωρίζει μετα βεβαιότητας.

Οι *Privateers* έκαψαν μερικά από αυτά που είχαν καταλάβει. Κάποια άλλα τα επέστρεψαν στους Πλοιοκτήτες τους, αφού πρώτα εισέπραξαν τα λύτρα που απαιτούσαν. Τα περισσότερα τα έφεραν σε Αμερικανικά λιμάνια, όπου επωλήθησαν προς εκατομμύρια Δολλάρια. Υπήρξαν και πολλές περιπτώσεις που τα καταληφθέντα Βρετανικά Εμπορικά τα ανεκατέλαβε το *R.N.*

Αυτού του είδους οι 'Privateering Business' ήσαν οργανωμένες σε καπιταλιστικά πρότυπα. Οι πλοιοκτήτες μαζί με τους Τραπεζίτες μοιράζοντο το κόστος της αρχικής επενδύσεως διά τον εξαρτισμό, εξοπλισμό κ.λ.π. διά την προετοιμασία του 'Καταδρομικού' τους προς επιχειρήσεις. Φυσικά μοιράζοντο τα κέρδη ή τις ζημίες. Διέθεταν και κάτι ανάλογο με το σημερινό Τμήμα Πληρωμάτων. Εκεί οι αρμόδιοι τους έδιναν κίνητρα (?) και τους έπειθαν να υπογράφουν συμβόλαια ότι θα πληρωθούν μόνον όταν το πλοίο τους θα βγάλει κέρδος.

Μία σειρά Νόμων με 'πονηρεμένη' διατύπωση λέξεων διεσφάλιζε ότι η κατάληψη πλοίου ήταν καλό 'λάφυρο' και όχι απάτη ή ληστεία. Κατόπιν Δικαστικής Αποφάσεως ότι το Εμπορικό Πλοίο ήταν νόμιμη κατάληψη, οι Πλειστηριαστές πωλούσαν το φορτίο του, συνήθως καφέ, ρούμι, οίνο, τρόφιμα, εργαλεία, σκευή, πορσελάνες, καταναλωτικά αγαθά κ.ο.κ. Όλα τα αγόραζαν οι Αμερικανοί πολίτες. Άμεσα ήσαν αναμειγμένοι πάρα πολλοί Πλοιοκτήτες και Ναυτικοί. Αλλά και ο Αμερικανικός πληθυσμός ήταν αναμειγμένος με έμμεσον τρόπο, επειδή αγόραζε τα 'λάφυρα' και έτσι χρηματοδοτούσε την συνέχεια του Πολέμου των *Privateers*. Δι' αυτό κάποιοι ιστορικοί εκείνης της εποχής, τον απόκαλούσαν με τον όρον 'War of the People'.

Υπήρχε και Δημοσιονομικόν όφελος. Από αυτές τις εισπράξεις των πλειστηριασμών η Κυβέρνηση εισέπραττε ένα μεγάλο μέρος εξ αυτών διά Τελωνειακούς Δασμούς. Εκτός από το ποσοστόν επί της λείας που είχαν προσυμφωνήσει με τους Κουρσάρους τους.

Ο Βρετανικός αποκλεισμός αφ' ενός 'ροκάνιζε' την Αμερικανική Οικονομία, αφ' ετέρου εμπόδιζε τα Αμερικανικά Πολεμικά να σαλπάρουν στα ανοικτά. Οι επιχειρήσεις του Στρατού στον Καναδά είχαν αποτύχει. Οι 'καταδρομές' των *Privateers* ήταν ο μόνος τρόπος με τον οποίον η Αμερική μπορούσε να ανταποδώσει τα πλήγματα της εναντίον της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Τα επιτεύγματα των Κουρσάρων έγιναν θρυλικά. Ωφείλοντο στο φυσικό τους ταλέντο να επινοούν πανούργα τεχνάσματα. Κατόρθωναν παράτολμες και θρασύτατες καταλήψεις πλοίων μέσα στην *Irish Sea* και μέσα στο *English Channel*. Ο ψυχολογικός αντίκτυπος που είχαν αυτές εις βάρος των εμπόρων στο *Liverpool* και

στο *London* τελικώς έπαιξαν τον ρόλο τους. Εμείωσαν τον ενθουσιασμό και την διάθεση του Βρετανικού Λαού να συνεχίσουν τον πόλεμο κατά της Αμερικής, ιδίως μετά την παραίτηση του **Ναπολέοντος** τον Απρίλιο 1814.

Μέχρι προσφάτως οι Βρετανοί ιστορικοί προτιμούσαν να αγνοούν όλον αυτόν τον πόλεμο. Αλλά και πολλοί Αμερικανοί ιστορικοί αποσιωπούν τους *Privateers*. Όμως τελευταίως κάποιοι άλλοι Βρετανοί συγγραφείς άρχισαν να ασχολούνται με τους Αμερικανούς *Privateers*, αλλά διά τους αρνητικούς λόγους. Επιδιώκουν να υποβαθμίσουν την σημασία τους. Γράφουν ότι κατά τους πρώτους μήνες πέτυχαν κάποια κτυπήματα, αλλά το *R.N.* τα αντιστάθμισε και τελικώς εξάλειψε την απειλή τους.

Με τον '*Guerre de Course*' = Πόλεμος των Κουρσάρων στα Γαλλικά, οι *Privateers* κατέλαβαν το 7,5% των Βρετανικών Εμπορικών πλοίων, όμως επ' ουδενί απείλησαν την ύπαρξιν ή τον αφανισμό της Βρετανικής Εμπορικής Ναυτιλίας. Πράγμα το οποίον απείλησαν παρά λίγο να επιτύχουν τα Γερμανικά Υποβρύχια και στους δύο Παγκοσμίους Πολέμους κατά τον 20^ο αιώνα.

Η αλήθεια είναι ότι οι *London Lloyd's* διετήρησαν τις ίδιες υψηλές τιμές των ναυτιλιακών ασφαλιστρών κατά κινδύνων πολέμου μέχρι τον Σεπτέμβριο 1814. Εφ' όσον με την ιδεοληψία τους οι Βρετανοί συγγραφείς γράφουν ότι οι *Privateers* δεν υπήρξαν ποτέ αξιόμαχοι και επικίνδυνοι, τότε κατά ποίαν λογικήν διετηρήθησαν οι ίδιες υψηλές τιμές ???

Η αντίφαση και η αμετροέπεια τους επιδεινούνται όταν ο μεγαλύτερος εχθρός του *United Kingdom*, ο **Βοναπάρτης** είχε ήδη παραιτηθεί από τον Απρίλιο του 1814, ως προαναφέραμε. Ευρίσκοντο σε ειρήνη με την Γαλλία επί 5 συνεχείς μήνες, επομένως ποίον εχθρό φοβούνται ?? Άρα φοβούνται ακόμη τους Αμερικανούς *Privateers*.

Πάντως ανευρέθη μία εγγραφή μέσα την ίδια Λίστα του *Lloyd's* η οποία αναφέρει ότι τα Βρετανικά Εμπορικά τα οποία εχάθησαν λόγω της δράσεως των Αμερικανών, ήσαν περίπου 500 λιγότερα από τον πραγματικόν αριθμό. Φαίνεται ότι δεν μετρούσαν εκείνα τα καράβια που δεν ήσαν ασφαλισμένα. Όντως, πολλά Βρετανικά Εμπορικά δεν πλήρωναν ασφάλιστρα, διότι αυτά ήσαν πανάκριβα.

Το 1812-14 δεν ήταν ένας '*Total War*' και ως εκ τούτου έληξε με διαπραγματεύσεις υπό την πίεσιν των Πολιτών. Όσοι εκ των μεταγενεστέρων ιστορικών ασχολούνται με τα γεγονότα εκείνης της περιόδου και παραβλέπουν την συνεισφορά των Κουρσάρων, προφανώς έχουν επηρεασθεί από συγκεκριμένες θεωρίες. Αυτές τις έγγραφε ο διακεκριμένος ιστορικός περί την Ναυτικήν Στρατηγικήν Αμερικανός Υποναύαρχος **Alfred Thayer MAHAN** (1840-1914). Τις ίδιες θεωρίες έγγραφε και ο 26^{ος} Πρόεδρος **Theodore ROOSEVELT** (1858-1919). Αμφότεροι εξεθειάζαν την Ναυτικήν Ισχύν βασισμένη σε ένα Μόνιμον Επαγγελματικό Ναυτικό. Δεν ήθελαν τις προσωρινές λύσεις εσπευσμένως, μόνον κατά την διάρκειαν των εχθροπραξιών.

Αυτές οι ιδέες περί Μονιμότητας κ.λ.π. είχαν ήδη αρχίσει να επικρατούν μετά τον Αμερικανικόν Εμφύλιο Πόλεμο (1861-65). Τα ιδιόκτητα Κουρσάρικα συγκρινόμενα με τα απαστράπτοντα μεταλλικά Πολεμικά του '*New Steel Navy*' εφαινότο ερασιτεχνικά και ευτελή. Κατά τον Πόλεμο της Ανεξαρτησίας (1775-83) οι άνδρες της *MILITIA* = Πολιτοφυλακής, ετρέποντο εις φυγήν ενώπιον των Μόνιμων Επαγγελματιών του Βρετανικού Στρατού, όταν αυτοί εβάδιζαν εναντίον τους ασφόγως συντεταγμένοι και ψύχραιμοι με προτεταμένες τις ξιφολόγχες τους. Το ίδιο πάθαιναν και στον υπό συζήτησιν Πόλεμο του 1812-14. Οι θιασώτες του Μόνιμου Ναυτικού στα τέλη του 19^{ου} αιώνα εχαρακτήριζαν σκωπτικώς τους Κουρσάρους ως '*Sea Militia*'. Τουτέστιν μεθερμηνευόμενον, ως αναξιοπίστους και ετοιμούς να τραπούν εις φυγήν.

Προφανώς οι συντηρητικοί Αμερικανοί θεωρούσαν απρεπές οι '*Businessmen*' να εξοπλίζουν τα δικά τους πλοία και να τα αποστέλουν στο πέλαγος διά να κερδίσουν χρήματα. Όμως, από την άλλη πλευρά δεν θα έπρεπε όλοι οι άλλοι Αμερικανοί να λοξοκοιτούν και να προσδοκούν και αυτοί ένα μέρος από τα κέρδη. Από την ίδρυση της Δημοκρατίας τους οι Αμερικανοί 'κατηγορούνται' ότι είναι ένα εμπορικό Κράτος. Προ της ενάρξεως του Πολέμου του 1812 η Βρετανική κυβερνώσα Ελίτ θεωρούσε τους Αμερικανούς ως σκέτους φιλοχρήματους και υπολογιστές που εξυμνούν το Δολλάριον έναντι της τιμής. Έφθασαν στο σημείο να βλέπουν τα πάντα υπό το πρίσμα του χρήματος. Αυτοί ακριβώς οι Αμερικανοί στα 1812 ανήγαγαν το 'Κούρσεμα' σε υψηλή τέχνη.

Επί πλέον υποβαθμίζοντας κακοβούλως τους *Privateers* ως σκέτους κερδοσκόπους, τότε ξεχνούμε την γεναιότητα την οποίαν επεδείκνυαν οποτεδήποτε το απαιτούσαν οι επικίνδυνες καταστάσεις.

Αυτοί οι πλόες δεν ήσαν μόνον διά τα χρήματα. Υπάρχουν συναρπαστικές ιστορίες δι' άγριες ναυμαχίες τις οποίες αμυδρώς ενθυμούμεθα, όμως δεν πρέπει σκοπίμως να τις υποβαθμίζουμε. Όταν οι *Privateers* έπρεπε να πολεμήσουν, έμεναν και εμάχοντο σκληρά, υπάρχουν αρκετά παραδείγματα. Περιοριζόμεθα μόνον στο '*Chasseur*'.

Στις 26-02-1815 έξωθι του λιμένος *Havana-CUBA*, μετά από σύντομη αλλά άγρια μάχη κατέλαβε το Βρετανικό *Schooner* '*St. Lawrence*'. Ο Καπετάνιος του Κουρσάρικου **Thomas BOYLE** (1775-1820), έγραψε μίαν απολογητικήν επιστολή προς τους Πλοιοκτήτες του : « Με την θέληση μου δεν θα είχα επιτεθεί σε ένα πλοίον του Βασιλέως, καθ' όσον αυτά δεν είναι ο σκοπός μας. Όμως εξ αρχής το είδα ως ένα πολύτιμον πλοίον μεταφέρον ένα πολύτιμον φορτίον. Εκ των υστέρων αντελήφθην ότι είχα ξεγελασθεί και επρόκειτο δι' ένα Πολεμικόν. Όμως, η τιμή της Σημαίας μου δεν μου επέτρεπε την καταισχύνην να το 'σκάσω' και να μή πολεμίσω ».

Ίσως οι σύγχρονοι ιστορικοί να μή σχολιάζουν την συνεισφορά των *Privateers* διότι το φέρουν βαρέως να γράψουν κάτι καλό δι' αυτούς. Στο *U.S. Navy* ηγείτο ένας Υπουργός ο οποίος είχε την άνεση να ελέγχει τις επιχειρήσεις των λιγοστών πλοίων που διέθετε (μόνον 12) μέσα από το Γραφείο του. Οι Κουρσάροι δεν είχαν κάποια συγκεντρωτική διοίκηση εκ μέρους της Κυβερνήσεως. Εκατοντάδες εξ αυτών έλαβαν τα '*Commissions*' τους, (βλέπε Πιστοποιητικά - Συγχωροχάρτια), κατά την διάρκεια του πολέμου. Ξανοίγοντο στην θάλασσα όταν έκριναν ότι μπορούσαν να αποφύγουν ή έστω να διασπάσουν τον Βρετανικό αποκλεισμό που τους επέβαλαν τα πλοία του *Royal Navy*. Κατευθύνοντο στα σημεία στα οποία οι Πλοιοκτήτες τους ή οι Καπεταναίοι τους νόμιζαν ότι θα βρουν καλή λεία. Συνήθως προτιμούσαν την *Newfoundland, English Channel, Arctic Ocean, Brazil* κ.ο.κ.

Οι *Privateers* είχαν οικονομικά κίνητρα, εγνώριζαν τις Βρετανικές εμπορικές ρότες, ήξεραν πού να πάνε, αλλά δεν είχαν κάποιον στρατηγικό σχεδιασμό να βασίσουν τις 'επιχειρήσεις' τους. Απέπλεαν από πολλά λιμάνια, από το *Portland - MAINE* μέχρι την *Savannah - GEORGIA*, διαφορετικές ημέρες προς διαφορετικές θαλάσσιες περιοχές. Κάποιες φορές είχαν εντυπωσιακές επιτυχίες επιπίπτοντες σε οργανωμένες Νηοπομπές, καίγοντας ή καταλαμβάνοντας μεμονωμένα Εμπορικά. Άλλοι όμως δεν εύρισκαν τίποτε, άλλοι δεν μπορούσαν ούτε καν να σαλπάρουν. Άλλοι ακόμη πίο άτυχοι συνελαμβάνοντο από τα Βρετανικά Πολεμικά. Εν ολίγοις, είναι πολλές ανακατεμένες μικρές ιστορίες με αγνώστους και 'παράξενους' Ναυτικούς και Εφοπλιστές, με διαφορετικά αποτελέσματα.

Οι ιστορικοί έχουν την δυνατότητα να διαβάσουν και να αναλύσουν την αλληλογραφία και τις διαταγές του Υπουργού Ναυτικών. Οι *Privateers* άφησαν κάποια σκόρπια, ας τα πούμε αρχεία. Εάν διατηρούνται ακόμη αυτά τα χαρτιά, θα είναι ξεχασμένα σε κάποιες Κοινοτικές Βιβλιοθήκες, Ιστορικές Λέσχες, Τοπικά Σωματεία κ.ο.κ. σε όλη την Χώρα. Ενδεχομένως και στις σκονισμένες αποθήκες, σκοτεινά υπόγεια και πατάρια κάποιων απογόνων των *Privateers*.

Οι καταλαμβανόμενες λείες κατεχωρούντο στα Αρχεία των Ομοσπονδιακών Δικαστηρίων, αν και τα Δημόσια Αρχεία ως επί το πλείστον ήσαν ελλιπή και ευρέως διασκορπισμένα σε διάφορα μέρη. Εις πείσμα των 201 ετών που έχουν περάσει μετά τον πόλεμον, ουδείς μπορεί να εξακριβώσει με σχετικήν ακρίβεια τον αριθμό των καταληφθέντων Βρετανικών Εμπορικών πλοίων. Ούτε πόσα εξ αυτών έφθασαν σε Αμερικανικούς λιμένες ώστε να εκπλειστηριασθούν.

Εφ' όσον όλο και λιγότεροι ιστορικοί γράφουν διά τους *Privateers*, το ενδιαφέρον του κοινού θα εξαφανισθεί και η Αμερικανική Ναυτική Ιστορία πιθανόν να ξεχασθεί και να χαθεί. Ενδεχομένως αυτό να γίνεται από πολιτική σκοπιμότητα, ώστε να μή μάθουν οι νεώτεροι Αμερικανοί, αλλά και οι άλλοι Λαοί, ότι η θαυμασία Δημοκρατία τους ξεκίνησε την επιτυχημένη πορεία της ως νέο Κράτος μέσα στην Παγκόσμια Κοινότητα με νομιμοποιημένες πειρατίες και άλλες τρομοκρατικές ενέργειες στους Ωκεανούς. Το θέμα ενοχλεί γενικώς τους Αγγλοφώνους, ως εκ τούτου θα παραθέσουμε λίγα στοιχεία στις τελευταίες παραγράφους.

Υπάρχει και η αντίληψις ότι οι Αμερικανοί *Privateers* είχαν καταλάβει το 1/5 των Βρετανικών Εμπορικών. Το 1814, τελευταίον έτος του πολέμου, οι *U.S.A.* το μόνο που μπορούσαν να αντιτάξουν εναντίον του *U.K.* ήσαν οι Καταδρομές των *Privateers*. Βεβαίως οι Βρετανοί είχαν βρεθεί προ οδυνηρών

εκπλήξεων και υπέστησαν ζημιές από ένα άλλο όπλο. Αυτήν την φορά ήταν από το Τακτικόν Αμερικανικόν Ναυτικόν. Τις νέο-ναυπηγηθείσες μεγάλες Φρεγάτες τους οι οποίες είχαν εξαιρετική ισχύ πυρός, ισοδύναμη με Δίκροτον. Δι' αυτό τις αποκαλούσαν *'Disguised Frigates'* = μεταμφιεσμένες Φρεγάτες. Ήσαν τόσο επιτυχημένες ώστε και οι Γάλλοι αντέγραψαν τον ίδιο τύπο. Τους μιμήθησαν οι Αιγύπτιοι και τον ονόμασαν *'Firkata'*. Ακολούθησαν και οι Τούρκοι που τον έλεγαν *'Firkatein'*. Αλλά αυτά είναι τελείως διαφορετικά θέματα.

Εάν οι θρασύτατες καταλήψεις και οι πυρπολήσεις των караβιών τους ή οι Διπλωματικές ενέργειες επηρέασαν και κούρασαν τον Βρετανικό Λαό ώστε να θέλει ειρήνευση, είναι θέμα μακρών συζητήσεων. Αν και πολλά Κράτη χρησιμοποιούσαν τους Κουρσάρους τους επί αιώνες προ του 1812, το « *Privateering* » έγινε συνώνυμο με τον παράξενο τρόπο πολέμου των Αμερικανών. Μία προσπάθεια εκ των κάτω, αποκεντρωμένη, συνδεδεμένη με τον Πατριωτισμό αλλά απαραίτητως και με τις *'BUSINESS'*.

Οι 'Ιθύνοντες' των Κουρσεμάτων τράβηξαν όλους τους αναγκαίους πόρους από τον ιδιωτικό τομέα. Δεν προσέφυγαν στην 'πολιορκημένη' και αναξιόχρητη Κυβέρνηση διά χρηματοδότηση ή έστω δίκουληση. Οι *Privateers* μέσα στην Πολεμική προσπάθεια πέτυχαν να εμψυχήσουν στον Αμερικανικό Λαό, αφ' ενός το Εθνικό Ιδεώδες, αφ' ετέρου και το κίνητρο της *'Κονόμας'*.

Στην ουσία η αρχική προέλευση των *Privateers* είναι από την (απλή) Αγγλία. Θα παραθέσουμε λίγα στοιχεία και δι' αυτήν. Η Αγγλία έτσι ξεκίνησε, δηλαδή με τους δικούς της Πειρατές και Κουρσάρους από τον 16^ο αιώνα, και συνέχισε στους επομένους αιώνες. Το 1707 διευρύνθη με την Σκωτία και έγινε « Μεγάλη Βρετανία ». Από 01-01-1801 ονομάσθη « Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας ». Κατέστη μεγάλη και αδιαφιλονίκητη Θαλασσοκράτειρα, και αυτό το οφείλει σε μεγάλο βαθμό στους *Privateers* της. Θα το εξηγήσουμε εν τάχει στις επόμενες παραγράφους.

Προς τα τέλη του 16^{ου} αιώνα οι ναυτικές 'επιχειρήσεις' είχαν περισσότερο Ιδιωτικό χαρακτήρα, παρά Κρατικό. Δεν υπήρχε ακόμη ένα ευάριθμο Σώμα Αξιωματικών. Η Βασίλισσα **ELIZABETH 1st** (1558-1603) εξεμεταλλεύθη πλήρως αυτήν την ανεπίσημη φύση αυτού του ιδιορρυθμού 'Ναυτικού' της διότι είχε τεράστια πολιτικά πλεονεκτήματα και της ερχόταν και πολύ φθηνότερο. Προσελάμβανε *'Επί Συμβάσει Έργου'* (όπως θα λέγαμε σήμερα), τους *'Private Contractors'* = Ιδιωτικούς Εργολάβους, ή απλώς *'Privateers'* και τους ανέθετε *'Ειδικά Ναυτικά Καθήκοντα'*. Μπορούσε ανά πάσαν στιγμή να αποποιηθεί των ευθυνών της από τις 'δραστηριότητες' των *'Privateers'* της.

Αυτοί κατ' ουσίαν ήσαν Πειρατές οι οποίοι είχαν επίσημη γραπτή Εξουσιοδότηση - Άδεια, και με την Βασιλική Βούλα όπως θα λέγαμε σήμερα, να ενεργούν όπως εκείνοι έκριναν καλλίτερα εναντίον των εχθρικών πλοίων (και όχι μόνον), υπό τον όρο να δίνουν στο Στέμμα ένα ποσοστό από τα λάφυρα τους. Επειδή δρούσαν Ιδιωτικά (αγγλιστί *private*) απεκαλούντο *'Privateers'*. Όπως βλέπουμε από τα παμπάλαια χρόνια πήραν αυτήν την μάλλον αθώα και 'άοσμη' ονομασία.

Η Βασίλισσα όταν υπήρχε ανάγκη κατέφευγε στους *'Gentlemen Commanders'* ή *'Gentlemen Adventurers'*, όπως ο **Charles HOWARD** (1536-1624), 1^{ος} Κόμης του *Nottingham* και 2^{ος} Βαρόνος του *Efingham*, που τον έκανε και *Lord Admiral*. Αυτοί οι 'Κύριοι' ήσαν έτοιμοι δι' οιαδήποτε Καταδρομική ενέργεια με σκοπό τον γρήγορο πλουτισμό, αδιαφορούντες εάν εκινδύνευαν να εμπλέξουν την Πατρίδα τους σε πόλεμο με την Ισπανία, όπερ και συνέβη.

Η Βασίλισσα **ELIZABETH 1^η** είχε επίσης στην 'δούλεψη' της τους διαβοήτους και πασιγνώστους θαλασσόλυκους, **Francis DRAKE** (1540-96) και αυτόν που λέγεται ότι ήταν εξάδελφος του, τον **John HAWKINS** (1532-95). Αυτοί ήσαν ανεξάρτητοι Ιδιώτες Ναυτικοί και 'Επιχειρηματίες', οι οποίοι 'εδάνειζαν' τα πλοία τους και τα Πληρώματα τους στην Βασίλισσα διά πολέμους και 'εξερευνήσεις'.

Όταν επέστρεψαν από τις μακρόχρονες εξερευνήσεις τους, η Βασίλισσα μέσα στα Ανάκτορα τους έχρισε *'SIR'* με κρυφή τελετή διά να μη το μάθουν και εξαγριωθούν οι άλλοι Βασιλείς που είχαν υποστεί ζημιές από την δράση τους κατά τις 'εξερευνήσεις' αυτές.

Ο **DRAKE** εξελίχθη σε 'Πρύτανη' των *Privateers*. Επετίθετο κυρίως στα Ισπανικά πλοία τα οποία επέστρεφαν από τις Αποικίες του Νέου Κόσμου γεμάτα πολύτιμα φορτία και ειδικότερα χρυσό και άργυρο. Η Βασίλισσα τον διόρισε Υπαρχηγό του **C. HOWARD** με τον τίτλο *'Vice Admiral of the Anti-Armada Fleet'*. Είχε την Εκτελεστική Διοίκηση εν πλώ, στον συγκεκριμένο χώρο διά την συγκεκριμέ-

νη αποστολή. Δεν ανέθεσαν την τεραστίαν ευθύνη στους (κατ' όνομα ανωτέρους) 'Vice Admiral of England' ούτε στον 'Lieutenant of the Admiralty', διότι προφανώς ήσαν άσχετοι με τα πλοία. Ο δε **HAWKINS** υπήρξε έμπειρος *Privateer* και δουλέμπορος. Με την εύνοια της Βασιλίσσης έγινε Αντιναύαρχος και 'Treasurer of the Navy'.

Δεν θα ήταν δίκαιο να μη κάνουμε μνεία και περί Γάλλων Κουρσάρων. Ορμώμενοι ως επί το πλείστον από τα λιμάνια του *Dunkirk* στην Μάγχη και του *Saint Malo* στην Βρετάνη έκαναν μεγάλες Καταδρομικές επιχειρήσεις. Υπήρχαν και άλλα κατάλληλα λιμάνια π.χ. *Nantes, La Rochelle, Bayonne* κ.α. με πολλούς Καπεταναίους. Οι δύο πιο διάσημοι ήσαν ο **Jean BART** (1650-1702), το όνομα του οποίου εδόθη σε ένα σύγχρονο μεγάλο Γαλλικό Πολεμικό. Ο δεύτερος ήταν ο μεταγενέστερος **Robert SURCOUF** (1773-1827), φόβητρο των Βρετανών. Ήταν Δουλέμπορος, αλλά όταν η Επανάσταση το 1795 κατήργησε την δουλείαν αυτός το 'γύρισε' στο *Privateering*. Αμφότεροι ανεκηρύχθησαν Εθνικοί Ηρωες της Γαλλίας.

Μετά από όλα αυτά τα 'Μπουμπούκια' οι Μπουρλοτιέρηδες μας του 1821 τους πείραζαν ???

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

- 1) 'History of the Navy of the U.S.A.' = James Fenimore Cooper, Esquire = Richard Bentley LTD. (Publisher to her Majesty) = London = **1839**.
- 2) 'A History of American Privateers and Letters of Marque'. = George Coggeshall = C.T.Evans = N.York = **1856**.
- 3) 'The Naval History of Great Britain'. = William James = Richard Bentley LTD = London = **1859**.
- 4) 'The British Fleet'. = Commander Charles N. Robinson = George Bell & Son Ltd = London = **1895**.
- 5) 'The Influence of Sea Power upon the French Revolution and Empire 1793-1812'. = Captain A.T. Mahan = Sampson Low, Marston & Co. LTD = London = **1893**.
- 6) 'A History of American Privateers'. = Edgar S. Maclay = N.York = D. Appleton = **1899**.
- 7) 'Nelson and his Times'. = Rear Admiral-Lord Charles Beresford = Harmsworth Bros = London, **1900**.
- 8) 'Manuel d' Histoire Maritime de la France'. = Johammes Tramond & Augustin Challamel = Librairie Maritime et Coloniale = Paris = **1916**.
- 9) 'Navies in History'. = Clark G.Reynolds = Naval Institute Press = Annapolis = **1908**.
- 10) 'The Wonder Book of the Navy'. = Harry Golding = Ward & Lock & Co. LTD = London = **1922**.
- 11) 'Our Navy for a Thousand Years'. = Rear Admiral Sir S.EardleyWillmott & Sampson Low = Marston & Co. LTD = London = **1925**.
- 12) 'Oxford Universal Dictionary Illustrate'. = William Little = Caxton Publishing Co = London = **1933**.
- 13) 'The Majesty's Ships and their Forbears'. = Cecil King = Studio Publications = London = **1940**.
- 14) 'A History of Private Armed Vessels out of Baltimore during the War of 1812'. = John Philips Cranwell & William Bower Crane = N.Y. = W.W. Norton & Co. = **1940**.
- 15) 'Tom Boyle-Master Privateer'. = Fred Hopkins Jr. = Tidewater Publishers = Centerville MD = **1976**.
- 16) 'Privateers of the War of 1812'. = John McManemin = privately printed = Spring Lake N.J. = **1992**.
- 17) 'Splintering the Wooden Wall-The British Blockade of the U.S.A. 1812-15'. = Wade G.Dudley = Institute Press = Annapolis MD = **2002**.
- 18) '1812 : The War that Forged a Nation'. = Walter Borneman = Harper Collins = N.Y. = **2005**.
- 19) 'The Civil War of 1812-American, British Subjects, Irish Rebels and Indian Allies' = Alan Taylor = Alfred A. Knopf = N.York = **2010**.
- 20) 'How Britain Won the War of 1812 - The R.N. Blockades of the U.S.A. 1812-15'. = Brian Arthur = Boydell Press = Suffolk U.K. = **2011**.
- 21) 'Perilus Fight - America's Intrepid War with Britain on the High Seas, 1812-15' = Stephen Budiansky = Alfred Knopf = N.York = **2011**.
- 22) 'The War of 1812 - Conflict for a Continent'. = J.C.A.Stagg = Cambridge University Press = Cambridge = **2012**.
- 23) 'Ναυτικοί Βαθμοί και Στολές-Ιστορία και Παράδοση'. = Ηλία Μεταξά. = (υπό έκδοσιν) **2015**.

